

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Olander:
1925-1926 : Ep. L 45 - 18**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Mårbacka, Sunne 25.5. 1925

Min käraste vän!

Jag har så mycket att skriva om, så att jag får ta till stora papper för att få rum.

Tack för det första för alla sändningar och brev. Jag har nu läst ditt tal och jag har haft mycket roligt. Det var just ett sådant tal, som människor ha roligt åt, snällt och ändå tillräckligt lustigt. Jag tyckte, att det var riktigt rörande att se hur du hade aktat dig för att säga något farligt om den gamle hedersmannen, rektorn. Men det du sade, gjorde sig nog mycket bra. Beskrivningen på kollegierummet med det ogenerade liv, som där fördes var också utmärkt bra funnet. I alla fall var det nog en god skola. Det är nog så mycket av det intima och faderliga, som försvinner, då trångboddheten och de obekväna kommer bort. Jag undrar inte på att man ville ha det talet tryckt. Det är ju ett skolhistoriskt dokument.

Fröken Lundgrens skor voro ju utomordentliga. Hon är så förtjust och lycklig över dem. Du frågar så snällt om du inte kan få köpa något åt mig. För det första, så gör du ju intet annat än hjälper mig, och det är väl det bästa du kan göra för mig. Men så för det andra, så skulle jag verkligen behöva en hel mängd saker. Först~~ast~~ och främst om du ville hjälpa mig med att köpa till Ragnar. Jag har nu träffat hans mamma, och vi ha kommit överens om att fiskknivar skulle vara en utmärkt present. Skulle du alltså vilja titta på några sådana och tala om för mig vad de kosta och hur de se ut, så kan jag ju se ~~om~~ jag vill ge dem. Det är nu bestämt, att bröllopet skall bli först i juli, så att det är inte någon brådska alls. Vidare, så skulle jag bra gärna vilja ha litet gott te. Skulle du vilja köpa mig några kilo kinesiskt och skicka mig. Detta skulle jag betala förstås, men om jag får önska mig några lemonad-praliner såsom present, så blev jag mycket glad åt gåvan, ty de som jag nu har, äro på upphällningen.

Jo , så var det Doorman. Jag har också tittat igenom boken, och jag har funnit ungefär detsamma som du , att boken inte är något underverk, utan är sammanfört från alla möjliga håll. Jag har alltid funnit det underbart, att hon hade stoff till en hel bok, men på det där sättet går det ju . Jag har också genast skrivit och tackat och nu blir hon väl vansinnig för allt det beröm , som jag givit henne. Hon förstår aldrig några valörer. Emellertid tycker jag ju , att hon har en stor entusiasm och en ledig stil, hon har nog en sagoberättar begåvning. Hon är säkert underhållande och inte tråkig att höra på. Hon gör mig väl nytta , det finnes intet tvivel om. Nästa gång jag skriver till Bonnier, så skall jag nämna om boken, men säger kanske också , att den är tagen ur så många redan bekanta svenska källor , att jag knappast vet om den bör översättas. Jag kan inte begripa , att hon skulle ta så mycket ur det där tråkiga Birgitta-talet. Jag får allt titta litet mer i den, innan jag råder Bonnier. Då blir nog Berendsons bok bättre.

Jo så skall jag väl säga , att jag i dag har fått svar från ärkebiskopen. Jag sänder dig hela hans tryck , brev och allt , så få vi sedan resonnera om saken i telefon. Du skrev en gång, att jag skulle be om en fin plats på estraden åt mig och en enkel åt dig , men det gjorde jag inte, utan jag bad om två platser för enkla, privata , intresserade, men fullkomligt inaktiva åhörare. Nå, naturligtvis har den käre Nathan inte brytt sig om vad jag önskade , utan nu sänder han mig en inbjudning till honoratiores och du får vara bland det enklare folket. Han borde ju ha bjudit oss båda, men han kunde väl inte detta. Nu vet jag inte riktigt , om jag skall ta emot och blanda mig med storfolket, ministerpresidenter och rikskanslerer eller om jag skall säga nej och bara hålla till bland det enklare folket , dit du hör.

Du ser, att jag blir ombedd hålla tal, och det blir svårt att undvika kanske och det kunde jag väl göra , men detta var inte vad jag tänkt mig. Jag hoppas väl kunna smuggla in dig på en bra plats på platformen, men vi bli ju mycket skilda åt på detta sätt. Å andra sidan , så kanske jag kunde göra litet propagande för mig själv. Vi få talas vid om detta.

Jag fick ju lov att skriva och tacka Sally för den stora presenten. Hon svarade genast och ur mitt brev hade hon fått för sig att jag var sämre och att det vore nyttigt för mig att få massage till sommaren. Skulle du vilja ringa på till henne , att det är alls inte så . Jag är inte sämre , och jag arbetar på min bok med full fart, och jag vill alls inte ha någon massage. under denna sommar. Säg det med "blommor", så är du snäll , men bestämt.

I något brev lär jag ha sagt , att jag hade så stora planer för sommaren. Jag kan inte begripa vad jag tänkte på, då jag skrev detta. Hon frågar om jag har fått mina planer klara. Kanske , att det var detta med ekumeniska mötet. Jag är alldeles okunnig om vad jag den gången menade.

Det kommer allt litet brevarbete till dig denna gång.

Och nu tror jag , att jag inte kommer ihåg något mer att tala om för den här gången.

alltid din

Selma.